

Arrest

nr. 351 239 van 6 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 1 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, *loco* advocaat S. VAN ROSSEM. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker), die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, dient op 6 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 23 april 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 2 juli 2025 wordt verzoeker gehoord op de zetel van het CGVS.

1.4. Op 31 juli 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) in hoofde van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing en luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben, Tamil te zijn van etnische origine en Hindu te zijn. In Sri Lanka woonde u vanaf uw geboorte tot uw vertrek in Point Pedro in Kudemianparani in de noordelijke provincie. Uw ouders wonen hier nog steeds, als ook uw zus. Uw broer woont in Frankrijk. In Sri Lanka studeerde u tot de 12de graad en werkte u in de metaalindustrie.

Uw problemen zouden begonnen zijn in 2019 toen u gebeld werd vanuit Zwitserland door een man genaamd R., die u vroeg om lantaarns te maken voor een begraafplaats van LTTE strijders. Op 27 november 2019 hebt u op uw facebookpagina posts gemaakt van de freedom fighters memorial day. Op 29 november kwamen de CID naar uw werkplaats en stelden ze u vragen over wat u deed, van wie u de opdracht gekregen had en beschuldigden ze u dat u de LTTE opnieuw zou willen oprichten. Ze hebben u geslagen en zeiden dat u zich die avond nog bij het CID kamp moest gaan aanmelden. U bent naar dat kamp gegaan, maar toen u aankwam begonnen ze u te slaan en vroegen ze u waarom u deze dingen gedaan had en of u die persoon in Zwitserland kon bellen voor hen. Dan werd u verteld dat u naar huis mocht gaan. U moest thuis blijven en mocht het huis niet verlaten want ze zeiden dat ze nog zouden terugkomen. U deed dit echter niet en trok richting het huis van uw zus. Uw oom en broer hebben uw reis naar België geregeld. U bent van het huis van uw zus rechtstreeks naar Colombo getrokken vanwaar u met de hulp van een smokkelaar met een Oegandees paspoort op 2 februari 2020 naar Dubai bent gevlogen. Vanuit Dubai vlogen jullie verder naar Kampala in Oeganda. Daar hebt u tot 3 januari 2025 opgesloten gezeten bij de smokkelaar zonder toegang tot internet, tot hij u vrijliet. Hierop reisde u verder richting België, waar u op 3 januari 2025 aankwam en op 6 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend.

U vreest vervolging door de CID.

Na uw vertrek zou de CID nog verschillende keren zijn langsgekomen naar uw huis om te vragen naar u. De laatste keer was ergens in 2023. Ze zouden wel nog steeds aan dorpelingen vragen over u.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw originele ID kaart en een kopie van uw geboortecertificaat en een vertaling ervan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Vooreerst wordt opgemerkt dat u geen enkel ontegensprekelijk bewijs neerlegde ter staving van uw identiteit tijdens het interview op het CGVS. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS) werd u nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in elk verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat hij er alles aan doet om zijn identiteit, relaas en reisweg zo goed mogelijk te staven. U legde echter ter staving van uw identiteit een identiteitskaart uit 2008 neer. Daar deze identiteitskaart al bijna 18 jaar geleden is opgemaakt en u er als 16 jarige quasi onherkenbaar op afgebeeld staat, biedt deze geen ontegensprekelijk bewijs van uw identiteit. Met betrekking tot het geboortecertificaat dient te worden gesteld dat documenten immers slechts bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie blauwe map) blijkt dat in Sri Lanka en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Sri Lankaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde

ongeloofwaardigheid te herstellen. Bovendien gaat het hier ook louter om een kopie, die door middel van eenvoudig knip – en plakwerk kan worden aangepast. Daarnaast zijn uw verklaringen over uw paspoort, toch een duidelijk bewijsstuk over uw identiteit, tegenstrijdig. Zo verklaarde u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud bij DVZ nooit een paspoort in uw bezit te hebben gehad. Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS stelt u echter plots wel een paspoort te hebben gehad maar dit nu niet meer te hebben. Wanneer u gevraagd werd waar het paspoort op dit moment zich bevindt, antwoordde u in Sri Lanka. Toen u daarop gevraagd werd of u het paspoort dan zou kunnen overmaken aan het CGVS, antwoordde u plots dat het al lang geleden is en u niet weet of het paspoort er nog is (CGVS, p. 4-5). Toen u met deze discrepantie in uw verklaringen geconfronteerd werd, verklaarde u bij DVZ te hebben gezegd geen paspoort te hebben gehad. Dit is echter onvoldoende. U kan ook quasi niets vertellen over het Oegandese paspoort waarmee u naar eigen zeggen het land zou hebben verlaten, daar u het nooit gezien hebt. Dat u niks over dit paspoort kan vertellen, is in de context van het nemen van een internationale vlucht vanuit Sri Lanka naar Dubai niet aannemelijk (CGVS, p. 13). Een dergelijk verloop van verklaringen tast uw geloofwaardigheid ernstig aan. Het heeft er dan ook alle schijn van dat u uw identiteitsdocumenten liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische asieldiensten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen.

Ten tweede zijn de verklaringen omtrent uw reisweg tegenstrijdig. Zo verklaarde u van 2020 tot 2025 opgesloten te zijn geweest door de smokkelaar in Oeganda, waarbij u enkel af en toe via de gsm van de smokkelaar contact had met uw oom om zo geld te kunnen krijgen zodat u zou worden vrijgelaten. U had daarbij geen toegang tot internet. Wanneer er echter naar uw facebookprofiel wordt gekeken, kan gezien worden dat er verschillende posts met foto's uit India in deze periode op uw profiel werden gepost (zie blauwe map). Toen u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u veelzeggend "oei", maar wou u toch niks aan uw verklaringen aanpassen (CGVS, p. 8-9). Dit is onvoldoende. Het is dan ook duidelijk dat u zich al die jaren niet in gevangenschap van een smokkelbende bevond, maar dat u vrij in India was. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg.

Ten derde zijn de verklaringen over de aanleiding van uw persoonlijk probleem, namelijk de bewering dat u gebeld zou zijn geweest door iemand in Zwitserland die u vroeg om lantaarns te maken voor een kerkhof van de LTTE, niet geloofwaardig. U weet niks over R. die u vanuit Zwitserland gebeld zou hebben (CGVS, p. 10). U hebt ook zijn telefoonnummer niet meer (CGVS, p. 12). U zou in opdracht van hem lantaarns hebben gemaakt voor een begraafplaats van de LTTE en u zou foto's op uw facebookpagina hiervan hebben gepost die de CID zou hebben gezien. Wanneer gevraagd of u die facebookposts kan tonen, verklaarde u dat u ze niet meer hebt en alles verwijderd hebt (CGVS, p. 10). Bijgevolg blijft uw bewering lantaarns te hebben gemaakt voor een begraafplaats van de LTTE een louter blote bewering die u op geen enkele wijze weet te staven. Wanneer u bovendien gevraagd werd waarvoor de afkorting "LTTE" eigenlijk stond, antwoordde u vaagweg "liberal tigers" (CGVS, p. 9). Als u daadwerkelijk lantaarns zou hebben gemaakt voor iemand in opdracht van de LTTE op een begraafplaats van deze organisatie en hieromtrent opgepakt en meerdere keren ondervraagd werd door de CID, zou u op zijn minst weten moeten hebben dat LTTE voor Liberation Tigers of Tamil Eelam staat (zie blauwe map). Dat u gezien uw nationaliteit, uw herkomst en als Tamil geen weet zou hebben van deze afkorting, is volstrekt ongelooftwaardig.

Ten vierde zijn uw verklaringen over uw vervolging door de CID omwille van deze werken op de begraafplaats ongelooftwaardig. Ten eerste is dit een blote bewering die u op geen enkele wijze met iets van bewijzen weet te staven. Ten tweede hebt u geen idee waarvoor de afkorting "CID" staat (CGVS, p. 9). Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u wat meer opzoekwerk zou hebben verricht over de organisatie die u het leven zo moeilijk maakt. Dat u het naliet om dit te doen is zeer tekenend voor uw gebrek aan geloofwaardigheid. Daarnaast is er geen arrestatiebevel uitgevaardigd, noch is er ooit een klacht tegen u neergelegd (CGVS, p. 10) en u weet ook niet onder welk artikel van het crimineel wetboek u beschuldigd werd (CGVS, p. 15). Uw verklaringen zijn ook tegenstrijdig over de manier waarop u het CID kamp hebt verlaten. Tijdens uw vrij relaas stelt u uit het CID kamp te zijn ontsnapt (CGVS, p. 8), terwijl u verderop in het persoonlijke onderhoud dan weer stelt te zijn vrijgelaten door de CID (CGVS, p. 11). Dat de CID u overigens zomaar zouden laten gaan en gewoon tegen u mondeling zeiden dat u het huis niet mocht verlaten en dat ze zouden terugkomen is vreemd (CGVS, p. 11). Als de CID daadwerkelijk problemen met u hadden, zouden ze u niet zomaar hebben laten gaan, wetende dat de kans reëel was dat u zou vluchten. Een dergelijk verloop van verklaringen tast uw geloofwaardigheid ernstig aan. U kan ook niks vertellen over de personen van de CID die bij u langskwamen. U kende enkel hun bijnamen (CGVS, p. 11). Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw vervolging door de CID.

Ten vijfde zijn uw verklaringen over de periode voorafgaand aan uw vertrek uit Sri Lanka ongelooftwaardig. Vooreerst zijn uw verklaringen tegenstrijdig tussen het interview bij DVZ en het interview op het CGVS. Zo verklaarde u bij DVZ in het huis van uw neef te hebben ondergedoken (Vragenlijst CGVS). Tijdens het persoonlijke onderhoud stelt u echter onmiddellijk naar het huis van uw zus te zijn gegaan en daarna richting Colombo bent getrokken. Toen u met deze discrepantie in het persoonlijke onderhoud werd geconfronteerd, stelde u dat u dit niet had verteld (CGVS, p. 12). Dit is echter onvoldoende en tast uw geloofwaardigheid

ernstig aan. De CID zouden na uw vertrek richting het huis van uw zus nog een aantal keer naar uw huis zijn gekomen. U weet echter niet hoeveel keer exact ze zijn langsgekomen. U hebt hierover echter geen vragen gesteld aan uw ouders omdat het volgens u geen nut heeft en u toch al in de problemen was en het land wou verlaten (CGVS, p. 13-14). Als u weldegelijk problemen zou hebben gehad met de CID, zou verwacht kunnen worden dat u zich weldegelijk gedetailleerd zou informeren over de huidige toestand van uw situatie. Het feit dat u dit niet hebt gedaan, tast uw geloofwaardigheid ernstig aan. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan de verklaringen over de periode voorafgaand aan uw vertrek uit Sri Lanka.

Ten zevende zijn uw verklaringen over de gebeurtenissen na uw vertrek ongeloofwaardig. Wanneer gevraagd of er na uw vertrek nog iets gebeurd was aangaande uw problemen, verklaarde u dat de CID de laatste keer waren langsgekomen in 2023, maar dat ze daarna niet meer zouden zijn langs geweest. U weet echter niet wanneer in 2023 (CGVS, p. 9). U verklaarde wel dat er nog andere mensen naar u zouden hebben gevraagd erna. Wanneer gevraagd wie deze mensen zijn, verklaarde u dat het dorpelingen waren. U weet echter niet wie deze dorpelingen waren. Toen gevraagd hoe het dan komt dat u weet dat het dorpelingen waren, verklaarde u dat uw ouders het zeiden. U liet het echter na om te vragen aan uw ouder wie deze dorpelingen waren. Als u weldegelijk problemen zou hebben gehad met de CID, zou verwacht kunnen worden dat u zich weldegelijk gedetailleerd zou informeren over de huidige toestand van uw situatie. Het feit dat u dit niet hebt gedaan, tast uw geloofwaardigheid ernstig aan. U weet bovendien ook niet wanneer de laatste keer was dat ze dit hebben gevraagd (CGVS, p. 15). Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de gebeurtenissen na uw vertrek.

Gezien bovenstaande bevindingen die elk kernelement van uw verzoek, zijnde uw identiteit, uw reisroute, uw connectie met de LTTE, uw vrees voor de CID en de gevolgen hiervan, ongeloofwaardig maken, is het duidelijk dat er geen enkel geloof aan uw verklaringen gehecht kan worden.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In

deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. Immers bleek uit bovenstaande bevindingen dat uw bewering met een Oegandees paspoort ongeloofwaardig is en dat u bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw eigen paspoort.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig / ongegrond karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

2.1. Doorheen zijn verzoekschrift voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, van oud artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van

het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële en formele motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het rechtszekerheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betwist vooreerst de motieven met betrekking tot zijn identiteit. Hij stelt dat zijn Sri Lankaanse nationaliteit vaststaat nu hij zijn identiteitskaart heeft neergelegd. Dat deze reeds 18 jaar oud is, is volgens verzoeker niet abnormaal aangezien een identiteitskaart reeds op jonge leeftijd wordt afgeleverd. Hij voert aan dat het CGVS hem bovendien had kunnen ondervragen over zijn regio van herkomst en stelt dat hij alles heeft gedaan om zijn asielrelaas te staven, maar dat hij niet in het bezit is van zijn origineel paspoort.

2.3. Vervolgens betwist verzoeker de beoordeling van zijn asielrelaas. Hij volhardt in zijn verklaringen dat hij door een LTTE-lid werd gevraagd lantaarns te maken voor begraafplaatsen van LTTE-strijders, waarna hij door de CID werd gearresteerd en beschuldigd werd de LTTE opnieuw te willen versterken, na een tijd werd vrijgelaten en zich nadien periodiek diende aan te melden. Omdat hij dit niet wilde, zou hij Sri Lanka hebben verlaten. Hij wijst erop dat hij vervolgens jarenlang door een smokkelaar werd vastgehouden alvorens met een vals Oegandees paspoort naar Europa te reizen. Volgens verzoeker heeft het CGVS onvoldoende rekening gehouden met zijn verklaringen en onvoldoende onderzocht of hij bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging loopt.

Verder wijst verzoeker op de veiligheidssituatie in Sri Lanka en betoogt hij dat artikel 3 van het EVRM zal worden geschonden wanneer hij zou moeten terugkeren. Verzoeker geeft een uitgebreide algemene uiteenzetting inzake de veiligheidssituatie in Sri Lanka op basis van landeninformatie. Hij wijst op de politieke ontwikkelingen in Sri Lanka, waaronder de terugkeer van de Rajapaksa-familie, de economische crisis, de maatschappelijke onrust en de grondwetswijzigingen die volgens hem nadelige gevolgen hebben voor minderheidsgroepen. Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat de bestreden beslissing steunt op gedateerde informatie en dat er slechts weinig informatie is opgenomen over de nieuwe politieke situatie. Verzoeker stelt dat de grondwetswijziging in Sri Lanka en de gevolgen hiervan voor minderheidsgroepen, waaronder de Tamils, niet werden onderzocht. Hij verwijst naar een arrest van de Raad waarin een beslissing van de commissaris-generaal werd vernietigd omdat verder onderzoek nodig was naar de algehele situatie in Sri Lanka. Hij betoogt dat de situatie is geëscaleerd sinds de laatste verkiezingen. Hij wijst er verder op dat de informatie in de COI Focus, vermeld in de bestreden beslissing, "*voor de overgrote meerderheid*" dateert van voor 2020 en dat het aftreden van de president en de gevolgen hiervan niet werden opgenomen, hoewel dit een grote impact heeft op de veiligheid in Sri Lanka.

Wat de vluchtelingenstatus betreft, stelt verzoeker dat "*er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling.*"

Aangaande het criterium gegronde vrees voor vervolging, stelt verzoeker dat de situatie in Sri Lanka nog steeds zeer gevaarlijk is voor leden/sympathisanten van LTTE en de autoriteiten er niet in slagen om de veiligheid van burgers te garanderen. Hij voert aan dat hij wegens zijn werk voor de LTTE een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging koestert, nu hij reeds werd gearresteerd, vastgehouden en gemarteld door de CID en bij terugkeer opnieuw hetzelfde lot vreest. Voorts betoogt hij dat hij geen bescherming van de Sri Lankaanse autoriteiten kan inroepen, aangezien diezelfde autoriteiten hem hebben vervolgd.

2.4. Ten slotte betoogt verzoeker dat de bestreden beslissing ontoereikend is gemotiveerd wat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betreft. Hij hekelt dat de bestreden beslissing melding maakt van de grondwetswijziging, doch niet verder onderzoekt wat de gevolgen hiervan zijn voor de minderheidsgroepen, waaronder de Tamils. Evenmin werd onderzoek gevoerd naar de nieuwe presidentsverkiezingen die ondertussen hebben plaatsgevonden, aldus verzoeker. Hij verwijst andermaal naar zijn asielmotieven. Vervolgens wordt gewezen op de economische situatie in Sri Lanka en wordt betoogd dat deze voortvloeit uit gedragingen van derden, alsook dat deze de hele Sri Lankaanse bevolking treft.

2.5. Op grond van het voorgaande verzoekt verzoeker de Raad de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen, dan wel de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

2.6. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"3. Bijkomende informatie Sri Lanka

4. Attest Nationaal ID".

3. Aanvullende nota

Op 3 maart 2026 legt de verwerende partij, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarbij zij de COI Focus “Sri Lanka. Situatie bij terugkeer voor Tamils” van 15 oktober 2015 voegt.

4. Voorafgaand

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4.2. De Raad wijst erop dat de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Verordening (EU) 2024/1348) met ingang van 12 juni 2026 van toepassing is. Artikel 79, lid 3, van deze Verordening verduidelijkt evenwel dat zij van toepassing is op procedures voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend. Verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum zijn ingediend, blijven onderworpen aan richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Aangezien verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming op 6 januari 2025 heeft ingediend, wordt de onderhavige procedure derhalve beheerst door de Procedurerichtlijn en door de ter omzetting daarvan vastgestelde nationale bepalingen.

4.3. Met ingang van 12 juni 2026 is Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing.

De bestreden beslissing werd genomen vóór 12 juni 2026 en is geschraagd op de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikel 20 en 21 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (BS 19 juni 2026) opgeheven. De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347 en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl.St. Kamer 2025-26, DOC 56 1401/001, 33*). Verordening (EU) 2024/1347 bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat het voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoeker voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1347 vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming.

4.4. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoetkomt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming, zoals voorzien in artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

4.5. Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5, van Verordening (EU) 2024/1347 dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht.”

5. Beoordeling van het beroep

5.1. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

5.1.1. Verzoeker verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, van Tamil-etnie te zijn en afkomstig te zijn uit Point Pedro. Hij voert aan dat hij in 2019 vanuit Zwitserland werd gecontacteerd door een zekere R. met de vraag lantaarns te maken voor een begraafplaats van LTTE-strijders. Nadat hij op 27 november 2019 op Facebook berichten had geplaatst in verband met de *Freedom Fighters Memorial Day*, zou de CID hem op 29 november 2019 op zijn werk hebben opgezocht, ondervraagd en mishandeld. Diezelfde avond zou hij zich hebben moeten aanmelden in een CID-kamp, waar hij opnieuw werd geslagen en ondervraagd over zijn contacten met de persoon uit Zwitserland. Nadien zou hij zijn vrijgelaten onder de instructie thuis te blijven in afwachting van een nieuw verhoor. Hij dook evenwel onder bij zijn zus, waarna zijn oom en broer zijn vertrek uit Sri Lanka regelden. Met behulp van een smokkelaar zou hij op 2 februari 2020 Sri Lanka hebben verlaten en via Dubai naar Oeganda zijn gereisd, waar hij tot januari 2025 door de smokkelaar zou zijn vastgehouden. Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest hij vervolging door de CID. Volgens verzoeker is de CID na zijn vertrek nog verschillende keren naar zijn ouderlijke woning gekomen om naar hem te informeren. Ter staving van zijn verzoek legt hij zijn identiteitskaart en een kopie van zijn geboorteakte met vertaling neer.

5.1.2. Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met de opmerkingen ter terechtzitting besluit de Raad in navolging van de bestreden beslissing dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt omwille van zijn beweerde betrokkenheid bij de LTTE.

Daartoe wordt in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat (i) verzoeker zijn identiteit niet afdoende aantoon, nu hij enkel een identiteitskaart uit 2008 neerlegt waarop hij als zestienjarige quasi onherkenbaar is afgebeeld, zijn geboorteakte wegens de beperkte bewijswaarde van Sri Lankaanse

documenten en het gegeven dat enkel ene kopie wordt voorgelegd slechts een beperkte bewijswaarde heeft, hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het al dan niet bezitten van een eigen paspoort en geen aannemelijke verklaringen aflegt over het beweerde Oegandese paspoort waarmee hij Sri Lanka zou hebben verlaten, zodat de indruk ontstaat dat hij zijn werkelijke identiteitsdocumenten bewust niet aan de Belgische asielinstanties wenst voor te leggen; (ii) zijn verklaringen over zijn reisweg ongeloofwaardig zijn, aangezien zijn bewering dat hij van 2020 tot 2025 door een smokkelaar in Oeganda werd vastgehouden wordt tegengesproken door Facebookberichten waaruit blijkt dat hij zich in die periode in India bevond; (iii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring dat hij op vraag van een persoon uit Zwitserland lantaarns maakte voor een LTTE-begraafplaats, nu hij deze persoon nauwelijks kent, hij zijn beweerde Facebookberichten niet kan voorleggen en zelfs de betekenis van de afkorting LTTE niet correct kent; (iv) zijn beweerde vervolging door de CID ongeloofwaardig is, aangezien hij onder meer de betekenis van de afkorting CID niet kent, geen arrestatiebevel of klacht tegen hem werd uitgevaardigd, hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn vertrek uit het CID-kamp, het onaannemelijk is dat de CID hem zonder meer zou hebben vrijgelaten en hij nauwelijks informatie kan verstrekken over de betrokken CID-agenten; (v) ook zijn verklaringen over de periode vóór zijn vertrek uit Sri Lanka ongeloofwaardig zijn wegens tegenstrijdigheden over zijn onderduikadres en omdat hij zich niet heeft geïnformeerd over de verdere evolutie van zijn beweerde problemen; (vi) evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over de gebeurtenissen na zijn vertrek, nu hij vaag en onwetend blijft over de beweerde bezoeken van de CID en de personen die nadien nog naar hem zouden hebben geïnformeerd; en (vii) de neergelegde documenten voormelde vaststellingen niet vermogen om te buigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van verzoekers vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

Verzoeker voert vooreerst geen enkel dienstig verweer tegen de correcte en pertinente motivering inzake de bewijswaarde van de door hem neergelegde identiteitskaart. Zijn betoog dat een Sri Lankaanse identiteitskaart reeds op jonge leeftijd wordt afgeleverd, doet immers geen afbreuk aan de vaststelling dat de door hem neergelegde identiteitskaart reeds achttien jaar oud is, dat de daarop aangebrachte foto verzoeker afbeeldt als zestienjarige en dat hij daarop quasi onherkenbaar is, zodat hiermee niet is aangetoond dat dit document wel degelijk betrekking heeft op verzoeker. Ook zijn betoog dat hij over zijn regio van herkomst had kunnen worden bevraagd, is niet dienstig, nu zijn Sri Lankaanse nationaliteit en regio van herkomst als dusdanig niet ter discussie staan. Voorts laat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de beperkte bewijswaarde van de door hem neergelegde geboorteakte en de incoherente verklaringen die hij heeft afgelegd over zijn paspoort volledig onverlet, zodat hij er niet in slaagt de Raad hier anders over te doen oordelen.

Verzoeker ontwikkelt in zijn verzoekschrift evenmin enig concreet verweer tegen de vaststellingen op grond waarvan de commissaris-generaal terecht besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde problemen met de CID naar aanleiding van zijn vermeende betrokkenheid bij de LTTE. Hij beperkt zich in wezen tot het louter volharden in zijn asielrelaas, het meermaals herhalen van zijn reeds afgelegde verklaringen over de problemen die hij in Sri Lanka met de CID zou hebben gekend en het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, doch zonder *in concreto* in te gaan op de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing. Aldus is het betoog van verzoeker niet dienstig om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Met zijn voor het overige algemeen betoog over de pogingen van de Sri Lankaanse regering om te doen uitschijnen dat Sri Lanka terug op democratische weg is maar dat dit niet betekent dat de plaatselijke situatie verbeterd is en dat in een niet nader genoemde bron waarin verwezen wordt naar rapporten uit 2017, 2018 en 2019 melding wordt gemaakt van arrestaties en foltering van personen die verdacht worden van (on)rechtstreekse banden met de LTTE en de citaten uit de eveneens niet nader gespecificeerde "*vorige COI over de veiligheidssituatie van Sri Lanka*" doen geen afbreuk aan het voorgaande waarbij is vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij banden heeft met de LTTE of door de Sri Lankaanse autoriteiten als dusdanig wordt beschouwd. Het komt aan verzoeker toe om *in concreto* aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert. De loutere verwijzing naar algemene landeninformatie zonder dit verder in verband te brengen met zijn individuele omstandigheden, volstaat daartoe niet.

5.1.3. Voorts wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd met betrekking tot verzoekers profiel als Tamil: "*Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil*

Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTE-profielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. Immers bleek uit bovenstaande bevindingen dat uw bewering met een Oegandees paspoort ongeloofwaardig is en dat u bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw eigen paspoort.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de verwerende partij de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken. In zoverre verzoeker onder meer citeert uit een artikel van 2011 met betrekking tot de oprichting van een panel groep door de VN inzake de tijdens de oorlog begane misdaden tegen de menselijkheid kan worden volstaan met de vaststelling dat deze informatie dateert van lang voor de COI Focus waarop de commissaris-generaal zich baseert en bijgevolg ook geen ander licht kan werpen op de actuele situatie in Sri Lanka noch aantoont dat de conclusies die de commissaris-generaal heeft getrokken uit de COI Focus niet correct zouden zijn. Dit geldt eveneens voor de citaten uit een niet nader genoemde bron waarin verwezen wordt naar rapporten uit 2017, 2018 en 2019 en melding wordt gemaakt van arrestaties en foltering van personen die verdacht worden van (on)rechtstreekse banden met de LTTE en de citaten uit de eveneens niet nader gespecificeerde "*vorige COI over de veiligheidssituatie van Sri Lanka*". Het verzoekschrift bevat geen bronvermelding noch datum van publicatie zodat niet kan worden nagegaan om welke bronnen en COI Focus het precies gaat en uit de geciteerde passages blijkt in elk geval dat het om informatie gaat die dateert van voor de COI Focus van 13 september 2022 waarop de bestreden beslissing is gebaseerd. Waar verzoeker nog verwijst naar berichten van Human Rights Watch van 29 januari en 1 februari 2021, waarvan het eerste in wezen handelt over het rapport van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN van januari 2021 en het tweede betrekking heeft op de ondermijning van de verantwoording voor ernstige mensenrechtenschendingen onder het bewind van Gotabaya Rajapaksa, dient te worden vastgesteld dat de COI Focus zowel met dit VN-rapport als met het voormelde bericht van Human Rights Watch van 1 februari 2021 rekening houdt en dat verzoeker door louter hieruit te citeren evenmin aantoont dat uit deze bronnen verkeerde conclusies werden getrokken.

Waar verzoeker nog hekelt dat de commissaris-generaal ook stelt dat de grondwetwijziging negatieve gevolgen kan hebben, maar deze gevolgen niet nagaat, gaat zij voorbij aan wat in de bestreden beslissing wordt gesteld over de in- en uitreisprocedures, over gevallen van detentie, over de sociale en politieke omwentelingen eind 2021 en over aanhoudingen op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. De door verzoeker aan het verzoekschrift toegevoegde rapport van OHCHR van 24 augustus 2024 wordt verder niet toegelicht in het verzoekschrift, noch preciseert verzoeker welke elementen uit dit rapport afbreuk zouden doen aan de bevindingen in de bestreden beslissing. Uit dit rapport blijkt dat de Sri Lankaanse autoriteiten de Prevention of Terrorism Act bleven gebruiken, onder meer tegen Tamils die betrokken waren bij herdenkingsactiviteiten (p. 4-5, punt 15), en dat maatschappelijke organisaties, journalisten en activisten in het noorden en oosten met toezicht, ondervraging en intimidatie werden geconfronteerd (p. 6, punten 19-22). Tevens onderzocht OHCHR geloofwaardig bevonden aantijgingen van ontvoering, willekeurige detentie, foltering en seksueel geweld tegen personen van Tamil-etnie door de veiligheidsdiensten (p. 7-8, punten 26-31). Het daarbij vastgestelde patroon had evenwel voornamelijk betrekking op Tamilmannen die betrokken waren geweest bij protesten over verdwijningen, land- of milieurechten of de herdenking van oorlogsslachtoffers en die ervan werden verdacht vroegere banden met de LTTE te hebben (p. 7-8, punten 27-31). Deze informatie bevestigt aldus dat bepaalde Tamils met een specifiek politiek een risico kunnen lopen, maar toont niet aan dat iedere Tamil afkomstig uit het noorden louter wegens zijn etnie of herkomst een gegronde vrees voor vervolging heeft.

In zoverre verzoeker nog verwijst naar een arrest van de Raad, kan slechts worden vastgesteld dat dit arrest betrekking heeft op een beroep in het annulatiecontentieux tegen een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken en dus geen uitspraak betreft over de nood aan internationale bescherming van een Tamil uit Sri Lanka. Verder dient erop te worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)).

5.1.3. Uit de landeninformatie die de verwerende partij per aanvullende nota neerlegt, met name de COI Focus "*Sri Lanka. Situatie bij terugkeer voor Tamils*" van 15 oktober 2025, blijkt bovendien dat de politieke context in Sri Lanka sinds 2022 significant is gewijzigd. Zo blijkt dat Sri Lanka in de loop van 2021 en 2022 in een diepe en ongeziene financiële crisis terechtkwam, wat eind februari 2022 aanleiding gaf tot het ontstaan van een brede protestbeweging die de Aragalaya (of 'de strijd') wordt genoemd. Deze massale burgerprotesten hebben in juli 2022 geleid tot het vertrek van de Rajapaksa's en tot de benoeming van Ranil Wickremesinghe als nieuwe president. In de daaropvolgende maanden liet Wickremesinghe acht in het buitenland actieve Tamilorganisaties van de officiële regeringslijst van verboden organisaties schrappen, stond hij toe dat de Tamilversie van het volkslied opnieuw gezongen wordt bij officiële gelegenheden, en draaide hij verschillende bepalingen van het 20ste amendement terug, waardoor de bij de president gecentraliseerde macht opnieuw enigszins werd gedecentraliseerd. De presidents- en parlementsverkiezingen in het najaar van 2024 resulteerden vervolgens in de installatie van een nieuw politiek establishment onder leiding van president Anura Kumara Dissanayake van de National People's

Power (hierna: de NPP). De NPP heeft tijdens zijn verkiezingscampagne actief de steun van de Tamilminderheid gezocht door beloftes te doen waarmee het komaf wil maken met het traditionele, etnisch-religieus verdelende beleid van de naoorlogse leiders (de Rajapaksa's). Hun aangekondigde beleid is gericht op een vreedzaam samenleven tussen alle Sri Lankanen (Tamils, moslims en de boeddhistische Sinhalezen). De NPP heeft in dit verband ook beloftes gedaan over de teruggave van land dat na het einde van de burgeroorlog door het leger werd ingenomen, over de vrijlating van Tamils die gedetineerd zijn voor feiten van terrorisme, over de intrekking van de *Prevention of Terrorism Act* (PTA) en over maatregelen om de economische ontwikkeling in het noorden en oosten van het land te stimuleren. Hoewel uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de nieuwe regering nog niet veel van deze beloftes heeft kunnen waarmaken, blijkt wel dat sprake is van een verbetering van de mensenrechtensituatie van de Tamils en dat Tamils anno 2024-2025 niet langer louter wegens hun etnische afkomst in de negatieve aandacht van de autoriteiten staan. Eerder dan zich te richten op Tamils, ligt de prioritaire focus van de Sri Lankaanse autoriteiten sinds de Paasaanslagen van 2019 voornamelijk bij de moslimgemeenschap, en sinds de Aragalaya van 2022 (waarbij de Tamilgemeenschap geen rol heeft gespeeld) bij critici van het overheidsbeleid, waaronder journalisten, mensenrechtenactivisten, en sociale media-activisten. Wel richten de autoriteiten nog altijd hun aandacht op Tamils (al dan niet verbonden met de LTTE) die zich in het kader van hun publieke activiteiten (burgermaatschappij, politiek, journalistiek, sociale media) actief inzetten voor de herdenking van de slachtoffers van de burgeroorlog, het lot van tijdens de burgeroorlog verdwenen personen, de berechting van oorlogsmisdadigers en de problematiek van de landrechten. Daarnaast blijkt dat de monitoring door de Sri Lankaanse autoriteiten van personen die buiten Sri Lanka activiteiten verrichten voor Tamil organisaties voornamelijk zou voorkomen in het Verenigd Koninkrijk en in andere landen met een significante Tamil diaspora. Verder komt het beeld naar voren dat de Sri Lankaanse autoriteiten vooral prominente figuren van verboden Tamilorganisaties in de gaten houden.

Uit voornoemde COI Focus, gelezen in samenhang met het thematisch ambtsbericht "*Tamils in Sri Lanka*" van juni 2024 waarop deze COI Focus zich mede baseert, blijkt voorts dat iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka bij aankomst op de luchthaven van Colombo door de immigratiedienst wordt gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op de zogenaamde *stoplist* en *watchlist*. Er zijn echter geen aanwijzingen dat de autoriteiten online activiteiten van terugkerende Tamils controleren bij hun aankomst in de luchthaven, dat ze gezichtsherkenningstechnologie zouden inzetten ter detectie van Tamils die zich in het buitenland voor de Tamilzaak hebben ingezet, dat terugkerende migranten worden gecontroleerd op de aanwezigheid van littekens of tatoeages, of dat zij problemen ondervinden omdat zij familie zijn van (vermeende) oud-leden van de LTTE. Wel kunnen de volgende categorieën van terugkeerders bij aankomst in de verhoogde aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten staan: (1) personen die het land op illegale wijze hebben verlaten, (2) personen die met een vervangend reisdocument terugkeren, en (3) personen wier personalia voorkomen op een zogenaamde *stoplist* of *watchlist*. Personen die Sri Lanka illegaal hadden verlaten konden bij terugkeer een administratieve boete opgelegd krijgen, terwijl terugkeerders met een vervangend reisdocument doorgaans aan bijkomende ondervragingen werden onderworpen. Na deze ondervragingen kunnen zij doorgaans de luchthaven verlaten. Personen die op de *stoplist* staan riskeren langdurige en intensieve ondervraging of arrestatie bij aankomst op de luchthaven. Het betreffen personen tegen wie een arrestatiebevel of een uitreisverbod is uitgevaardigd of die op een internationale opsporingslijst staan. Personen op de *watchlist*, zijn personen die in de negatieve aandacht van de autoriteiten staan, bijvoorbeeld omdat de autoriteiten hen in verband brengen met de LTTE, met andere verboden organisaties, of met separatistische activiteiten in het buitenland. Hun personalia worden bij aankomst gecontroleerd, maar zij worden niet gedetineerd. Zij kunnen wel door de veiligheidsdiensten worden gemonitord wanneer zij terugkeren naar hun woonplaats. Volgens de beschikbare landeninformatie zou er evenwel geen sprake meer zijn van een langdurige en actieve monitoring zoals die vóór 2015 plaatsvond. Uit de beschikbare informatie kan niet worden afgeleid dat de loutere terugkeer vanuit het buitenland (alwaar een beschermingsverzoek werd ingediend) naar en aanwezigheid op het grondgebied van Sri Lanka zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat terugkeerders onderworpen (kunnen) worden aan veiligheids- en mogelijks andere controles, moet aangestipt worden dat het loutere gegeven dat verzoeker bij binnenkomst in Sri Lanka mogelijks zal worden ondervraagd niet zonder meer betekent dat hij bij terugkeer een reëel risico op mishandeling loopt. Verzoeker toont alleszins niet aan dat de praktijk om personen, die na een verblijf in het buitenland naar Sri Lanka terugkeren, aan een verhoor te onderwerpen – een praktijk die blijkbaar los staat van de etnische achtergrond van de betrokkene – in alle gevallen een daad van vervolging uitmaakt.

5.1.4. Uit de door beide partijen aangebracht landeninformatie kan derhalve niet blijken dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. De beoordeling van de nood aan internationale bescherming blijft derhalve afhankelijk van de concrete individuele omstandigheden van de betrokkene. Terugkoppelend naar verzoeker dient te worden vastgesteld dat hij, zoals hoger reeds werd uiteengezet, niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij banden heeft met de

LTTE of door de Sri Lankaanse autoriteiten wordt beschouwd als een persoon die een betekenisvolle rol heeft gespeeld voor de LTTE. Verzoeker maakte doorheen zijn verzoek om internationale bescherming bovendien geen gewag van politieke activiteiten of van activiteiten die hij voor zijn vertrek uit Sri Lanka tegen de Sri Lankaanse overheid of ter ondersteuning van de Tamilzaak zou hebben ontplooid. Evenmin blijkt uit zijn verklaringen dat hij dergelijke activiteiten in België heeft ontplooid (NPO, p. 6, p. 15 en p. 17; AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS d.d. 17 april 2025, p. 1, vraag 3). Bijgevolg brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt of redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn personalia voorkomen op een zogenaamde *stoplist* of *watchlist* en dat hij in geval van terugkeer in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou komen. Voorts wordt in de bestreden beslissing op goede gronden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten of daarbij gebruik te hebben gemaakt van een vals Oegandees paspoort. Zijn verklaringen hierover werden immers terecht ongeloofwaardig bevonden. Bijgevolg toont verzoeker evenmin aan dat hij bij een terugkeer ondervraagd en/of gearresteerd zal worden omwille van een inbreuk op de Sri Lankaanse migratiewetgeving.

5.1.5. Gelet op het geheel van verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten, gelezen in samenhang met de beschikbare landeninformatie over Sri Lanka, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Sri Lanka vervolging riskeert omwille van zijn beweerde betrokkenheid bij de LTTE noch dat hij louter omwille van zijn Tamil etnie vervolging riskeert in geval van terugkeer.

5.1.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden aangenomen. Om dezelfde redenen voldoet verzoeker evenmin aan de voorwaarden voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5), gelezen in samenhang met de artikelen 9, 10 en 13 van Verordening (EU) 2024/1347.

5.2. Beoordeling van subsidiaire beschermingsstatus

5.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, onder a) van de Verordening (EU) 2024/1347 stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

5.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, onder b) van de Verordening (EU) 2024/1347 beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker de voorgehouden vervolgingsfeiten voor zijn vertrek uit Sri Lanka niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover ongeloofwaardig zijn en evenmin kan blijken dat hij louter omwille van zijn profiel als Tamil vervolging riskeert in geval van terugkeer.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich baseert op de economische crisis in Sri Lanka om te stellen dat hij omwille van deze crisis een reëel risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet loopt, wijst de Raad erop dat deze wetsebepaling de omzetting vormde van artikel 15, onder b), van richtlijn 2004/83/EG, dat op zijn beurt werd vervangen door artikel 15, onder b), van richtlijn 2011/95/EU. Artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347 omschrijft ernstige schade in identieke bewoordingen als artikel 15, onder b), van richtlijn 2011/95/EU, met name als "*foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in het land van herkomst*". Ook artikel 6 van Verordening (EU) 2024/1347, dat bepaalt welke actoren verantwoordelijk kunnen zijn voor vervolging of ernstige schade, is inhoudelijk gelijklopend aan artikel 6 van richtlijn 2011/95/EU. De rechtspraak van het Hof van Justitie over de uitlegging van artikel 15, onder b), van de richtlijnen 2004/83/EG en 2011/95/EU behoudt bijgevolg haar relevantie voor de uitlegging van artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347.

Het begrip "*ernstige schade*" in artikel 15, onder b), van richtlijn 2004/83/EG, thans ongewijzigd overgenomen in artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347, heeft betrekking op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op foltering of een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bepaling stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden uitgelegd in het licht van de rechtspraak van het EHRM dienaangaande (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, ptn. 28 en 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel verduidelijkt dat artikel 15, onder b), van richtlijn 2004/83/EG, thans ongewijzigd overgenomen in artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347, niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM, zoals uitgelegd door het EHRM. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347 moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name uit het opzettelijk handelen of nalaten van de in artikel 6 van die verordening vermelde actoren (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, ptn. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., ptn. 51 en 57-58). De verzoeker om internationale bescherming moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet uit een algemene situatie kan blijken. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, punt 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347 valt, tenzij zij overwegend voortvloeit uit het opzettelijk handelen of nalaten van een in artikel 6 van die verordening vermelde actor. Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van dergelijk handelen of nalaten, kunnen deze omstandigheden na een individuele beoordeling aanleiding geven tot internationale bescherming, zoals in het geval van uithuiszettingen of landroof. Verder kan niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen. De kernvraag is of de huidige algemene socio-economische situatie in Sri Lanka overwegend voortvloeit uit het opzettelijk handelen of nalaten van derden, *in casu* de in artikel 6 van Verordening (EU) 2024/1347 vermelde actoren, dan wel of deze situatie veeleer het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen wegens een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Verzoeker stelt dat Sri Lanka lijdt onder de grootste economische crisis, dat er rellen zijn uitgebroken, dat een groot deel van de bevolking onder de armoedegrens leeft en dat deze schade wel degelijk voortvloeit uit gedragingen van derden.

Uit de COI Focus "*Sri Lanka: Situatie bij terugkeer voor Tamils*" blijkt dat Sri Lanka in de loop van 2021 en 2022 in een diepe en ongeziene economische crisis is terechtgekomen. Deze crisis hield onder meer verband met het wegvallen van inkomsten uit toerisme en de diaspora tijdens de COVID-19-pandemie, de hoge buitenlandse schuldenlast, de sterke stijging van de voedsel- en energieprijzen, het abrupte stopzetten van de subsidiëring van ingevoerde meststoffen en chemische pesticiden en het gevoerde fiscale en economische beleid. In april 2022 kon Sri Lanka zijn buitenlandse schuldaflossingen niet langer uitvoeren en kwam de economie virtueel tot stilstand. Het gebrek aan deviezen leidde tot tekorten aan benzine, keukengas, geneesmiddelen en andere essentiële goederen. De inflatie bedroeg meer dan 50 % en de voedselprijzen stegen met 70 %, met ernstige gevolgen voor de bevolking (pp. 8-9). Hoewel de politieke machtsverhoudingen sinds de verkiezingen van 2024 grondig zijn gewijzigd, blijven de gevolgen van de economische crisis en van de daaropvolgende, door het Internationaal Monetair Fonds opgelegde hervormings- en bezuinigingsmaatregelen voelbaar. De nieuwe regering bevindt zich daarbij tussen haar beloftes om de sociale welvaart te herstellen en de buitenlandse schuld te heronderhandelen enerzijds en de realiteit van een bevolking die dagelijks met ernstige economische uitdagingen wordt geconfronteerd anderzijds (pp. 10-11).

Uit de voorgelegde landeninformatie kan evenwel niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Sri Lanka overwegend wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de Sri Lankaanse autoriteiten of van enige andere actor. De beschikbare informatie wijst veeleer op een samenloop van economische, financiële, politieke en externe factoren. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Sri Lanka op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347. Verder toont verzoeker ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Sri Lanka als gevolg van de economische crisis daar intentioneel en op gerichte wijze aan onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing zal onderworpen worden, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Hij toont dan ook niet aan dat hij bij een terugkeer naar Sri Lanka op een intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling,

5.2.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 15, onder c) van de Verordening (EU) 2024/1347, stelt de Raad vast dat er in het rechtsplegingsdossier geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er actueel in Sri Lanka sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van voormeld artikel.

5.2.5. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing nalaat te motiveren waarom hij niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing dat hierin wordt gesteld dat “ *Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig / ongegrond karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.*” en dat verder ook wordt gesteld dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dat de bestreden beslissing nalaat te motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, zoals verzoeker betoogt, blijkt dus niet uit de bestreden beslissing.

5.2.6. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347.

5.3. Ingevolge het geheel aan bovenstaande vaststellingen besluit de Raad dat verzoeker niet voldoet aan de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. Hij toont evenmin aan dat hij voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

5.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen

5.5. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, benadrukt de Raad dat het onderzoek in het kader van onderhavig beroep beperkt is tot de beoordeling van de nood aan internationale bescherming, zoals voorheen geregeld in de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en thans in Verordening (EU) 2024/1347. De Raad doet in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5.6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

5.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.8. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (RvS 11 januari 2007, nr. 166.563; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315-349). Uit het voorgaande is gebleken dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing een correcte toepassing heeft gemaakt van de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zodat verzoeker een schending van het rechtszekerheidsbeginsel niet aannemelijk maakt.

5.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

5.10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes augustus tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS